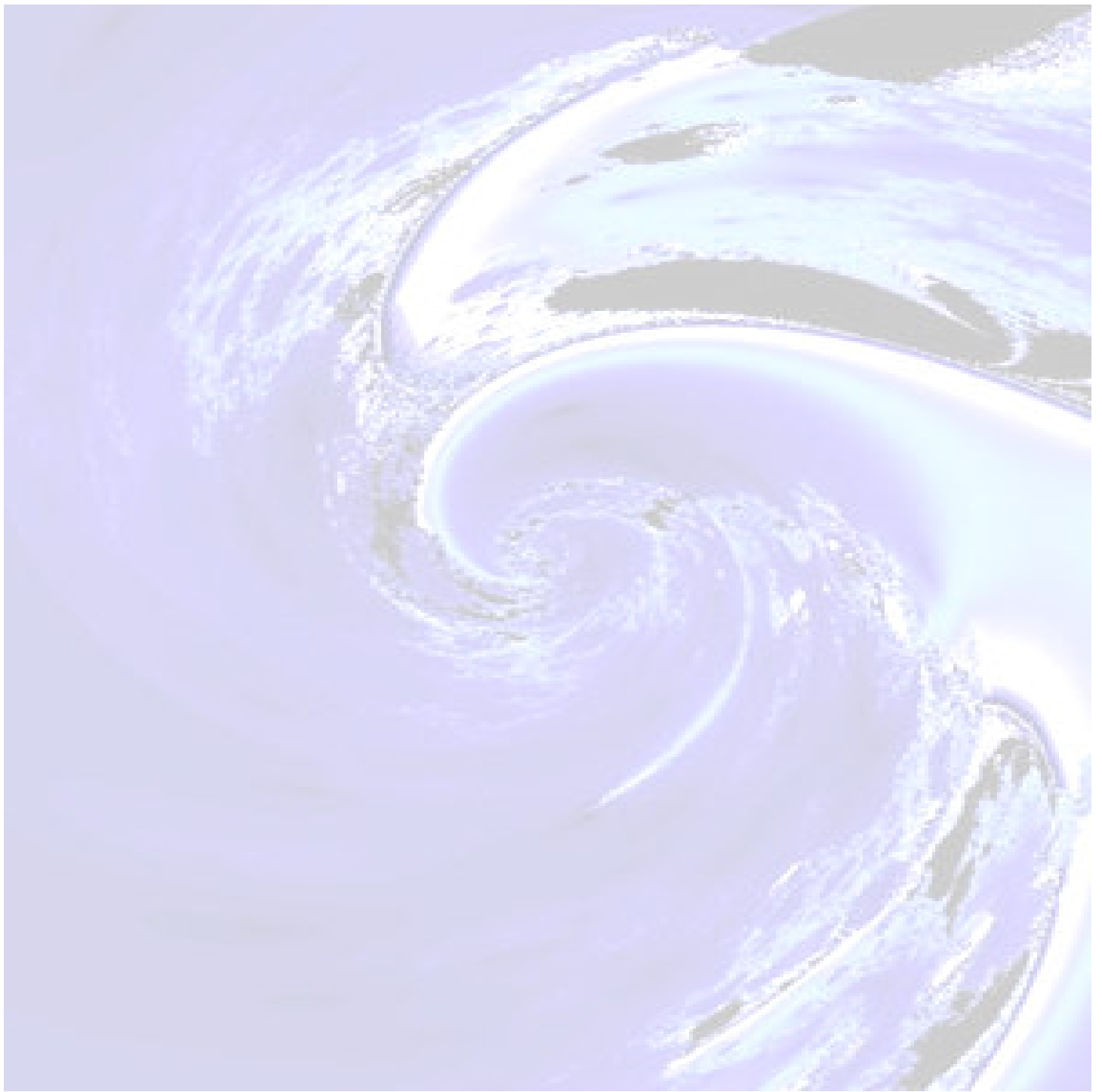

thơ
Hoàng Song Liêm

tho

Hoàng Song Liêm

Thơ Hoàng Song Liêm

xứ lạ

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Ngân ngờ đất khách, quê người
Ôm trái tim sầu hoá đá
Bao giờ biết thuở nào nguôi?*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Giữa trời, giữa đất bao la
Giạt cánh bèo trôi biển cả
Mịt mù thương nhớ bờ xa.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Cuối đời làm cánh rong xanh
Biển sâu bạc đầu sóng vỗ
Thân xô ghềnh đá tan tành.*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Suốt đời làm kẻ tha hương
Gói chiếc đêm nằm trần trở
Khôn nguôi nỗi nhớ dị thường.*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Ngậm ngùi thân lại thương thân
Ta thấy ta ngồi hoá đá
Ngó quanh nào thấy mộ phần?*

Thơ Hoàng Song Liêm

chơi vơi

*Sương rơi, sương rơi lưng chừng trời
Nghe lòng ta thâm lên chơi vơi
Non cao, đường xa, về không người
Chim rìng theo mây bay xa xôi.*

*Đường mòn quanh co không còn ai
Lời công, lời chiêm lòng u hoài
Ta sầu mong gì Em nào hay
Chiều hiu hiu trắng, mơ đêm dài.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Đường về, đường xa, đường xa xa
Bao năm quê người trông quê nhà
Lòng buồn bâng khuâng riêng mình ta
Lung đèo chiều nay giăng mưa nhòa.*

*Trong mơ còn say tình sông hồ
Lời thầm trên môi nghe vu vơ
Ru ta câu ca đời còn chờ,
Em nghe thu về trong tim khô.*

*Trời mưa, mưa hoài mưa đêm nay
Ta nghe nao nao trong hồn đầy
Sương lam giăng buồn đêm tàn phai
Mênh mang, mênh mang tình u hoài.*

An aerial photograph of a coastal region, showing a winding road that follows the curve of a bay. The water is a deep blue, and the land is a mix of green and brown. The overall tone of the image is somewhat desaturated, giving it a vintage or artistic feel.

Thơ Hoàng Song Liêm

nửa vời

*Dài tay năm ngón xanh xao,
Sầu mây tóc trắng, chiêm bao nửa vời.*

*Dài tay mười ngón tay xuôi
Sâu đôi hộc mắt, môi cười ngẩn ngơ.*

*Quẩn quanh năm tháng thừa dư,
Gai chông nhọn hoắt, chân dò dẫm đi.*

*Em về nổi nhớ ngôi chia,
Kéo cao cổ áo hồn nghe lạnh đây.*

*Dài thêm hai nhánh tay gãy
Nói đau tưởng tiếc cuối ngày mộng du.*

Thơ Hoàng Song Liêm

Hà nội đêm giã từ

*Năm cửa Ô xưa, băm sáu phố
Lối mòn, gạch cũ đã mờ sương...
Giã từ Hà Nội, ta đi nhé
Đất khách trông vời nẻo cổ hương.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*

*Từ già thơ ngây hồn trẻ dại
Vai xanh áo mỏng buổi lên đường
Phương Nam mù mịt trời phương Bắc
Mây trắng giang hồ mây viễn phương.*

*

*Hiu hắt đèn đường thăm nhỏ lệ
Bồi hồi nỗi xót lúc chia xa
Còi tàu giục già sầu ly biệt
Làn khói đong đưa nỗi nhớ nhà.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*

*Sông Nhị cheo leo cầu mấy nhịp?
Núi Nùng lã chã giọt mưa sa
Hồ Gươm soi bóng đêm nào nhỉ?
Hai mái đầu chung bóng nguyệt tà.*

*

*Giã từ Hà Nội ta đi đây
Kỷ niệm chìm sâu, khuất dấu ngày
Nào biết quê người thân bóng xế
Mây trời lã đãng tuổi thơ bay.*

Thơ Hoàng Song Liêm

đôi mắt

*Trong mắt nhìn biển lặng
Thầm nghe sóng xô xao.
Trong mắt sâu đêm trắng
Thức giấc một vì sao.
Trong mắt bờ nước cạn
Hiu hắt rừng hoa lau.
Trong mắt nhìn vực thẳm
Ta đồ mộng ta sầu.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Trong mắt nhìn dĩ vãng
Ta gọi hồn chiêm bao.
Lời khô và tiếng khản
Vọng về em phương nào?
Gửi cho loài mây trắng
Lời gió đĩnh non cao.
Gửi cho vùng biển mặn
Chập chùng muôn cánh sao.
Con mê tình say đắm
Gửi Em thơ ngọt ngào.*

Thơ Hoàng Song Liêm

hội hoa đăng

*Đêm vũ hội cả vàng trăng chợt tôi
Hội Hoa Đăng mở lối Em vào
Ngập hồn anh bát ngát những vì sao
Em, nữ chúa đã lên ngôi hoàng hậu
Cả trần gian chập chờn hư ảo
Cả trần gian giông bão đã quay cuồng
Giữa cung đình hoàng hậu gặp quân vương
Bốn mùa chuyển vang lừng nhã nhạc*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Ngọc nữ, kim đồng ngân ngọc tiếng hát
Khúc ca thiều dịu dặt năm cung
Lòng ta rung vờ vợi điệu tơ chùng
Đêm bất tuyệt ngợi ca thiên tình sử
Mời Em vào thăm Uyển ngự đêm nay
Vi vút sáo thân mâu nhiệm thơ say
Ta mở ngõ thuở xuân tình phơi phới
Hoa lá vườn khuya thì thầm tiếng gọi
Tắt trăng đi, đèn rọi dấu chân son
Mỗi đóa hôn ngọt lịm vị môi hồng
Thân quần quýt dây leo ngoài vũ trụ
Hãy tắt đi cả muôn ngàn tinh tú
Thắp lên nào mờ tỏ hội Hoa Đăng.*

Thơ Hoàng Song Liêm

cô độc

*Bao lần tôi lên tiếng gọi
Vang rền vọng lại tên tôi;
Gặp người, chợt quên giọng nói
Xa xăm thoáng nét môi cười.
Gặp tôi, người lên tiếng hỏi
Sao tôi chẳng đáp nên lời.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Trái tim người ngấn vách núi
Hồn người vực thăm sâu thêm
Suối khe cũng mòn đá cuội
Đội mò một bóng trăng lên.
Chân bước nghìn năm đã mỏi
Rừng xưa nguyên thủy im lìm...*

*Chân trời vàng ô đỏ ối
Mờ xa sương khói trên sông
Chim chiều bâng khuâng cánh mới
Thâm riêng, chạnh nhớ tang bồng
Mong chi mà Em ngóng đợi
Thuyền ta về bến cõi không .
Bao lần tôi lên tiếng gọi
Nghe vang giọng nói người rừng...*

Thơ Hoàng Song Liêm

em xa

*Cảm ơn Em đã xa tôi,
Chiều mưa đưa tiễn không lời tiễn đưa.
Chân buồn quên lối đi xưa,
Ngây hồn cỏ dại ước mơ rứt rề!*

*Giọt sầu tầm tã đêm khuya
Tôi ru tôi một giấc mê lạc loài.
Phòng không cửa đóng then cài
Hồn đơn nghe lạnh gió ngoài song thưa.*

*Cảm ơn giây phút tình cờ
Cảm ơn Em đến - tôi ngỡ ngỡ quen.
Bây giờ tìm dấu chân chim,
Mơ bay cánh vạc tiếng đêm mịt mùng.*

Thơ Hoàng Song Liêm

nhớ nhà trăng tỏ

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Hương bưởi thơm mái đầu
Tóc xanh màu biếc gió
Thềm cũ trắng hoa ngâu*

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Ngõ trúc lá bờ ao
Ngọt ngào hương lúa chín
Tuổi hồng thoáng chiêm bao*

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Tuổi thơ bay sa mù
Cố hương xa vời vợi
Tóc trắng sâu đong đưa!*

Thơ Hoàng Song Liêm

viết cho em

*Mỗi một từ là một tiếng thơ say
Anh muốn viết cho Em tuyệt vời nỗi nhớ.
Nỗi nhớ ấy từ vàng trăng thái cổ,
Từ sao trời khoảng cách những quang niên.*

*

*Những câu âm thầm chấp cánh những đêm đen
Lũ hồng hạc theo mây về quá khứ,
Màu áo lụa còn mùi hương trong tử,
Sợi tóc xưa còn rối lược răng cài
Giọt lệ nào ướt đầm chiếc khăn tay
Chăn gối lẻ sầu thom nồng phấn bướm.
Gửi cho Em, kim la bàn định hướng
Đóa hoa quỳ hư ảo lệch chiều xoay.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*

*Nửa địa cầu trông góc biển chân mây
Lòng bão tố nổi vân rừng gỗ quý
Thăm thẳm quá, một cơn buồn thấu thị
Mộng xa xăm mà tuổi đã xa người.
Buổi năm cùng, tháng tận gió im hơi
Nắng vẫn vàng, bỗng dung trời trở rét
Cơn nhớ ấy làm hồn anh rũ liệt
Đợi Em về, ngồi vầy giọt sương tan.*

Thơ Hoàng Song Liêm

rót mật

*Hãy rót mật vào thời gian dĩ vãng
Để hồn ta say đắm dấu môi xưa;
Thơm chén đắng, một mình ta uống cạn
Để nồng nàn tình chết đáy thiên thu.*

*Gom góp gió heo may làm bão lớn
Chờ tương lai xuân sắc chuyển hồn mùa;
Ta gọi Em, đứng bên bờ mộng tưởng
Em đã về hay sắp sửa về chưa?*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Ta rút mặt và thềm ngậy vị đắng
Biển tình xưa dấu mặn vẫn trong xanh.
Ta vẫn đó với cơn buồn vô tận,
Em còn hờn che giấu hạt long lanh.*

*Đêm vỗ cánh loài dơi về khắp ngã
Khu vườn xưa hoa trái muộn tiêu điều;
Em trở lại đường xưa hiu hắt lá
Dấu chân mờ trên lối cũ xanh rêu.*

*Ngày tháng mộng chập chờn như cánh bướm
Ta bồi hồi nằm chết giữa mê cung.
Rừng thay lá gọi hồn mùa hái lượm,
Mặt thời gian ai rút giữa thình không?*

Thơ Hoàng Song Liêm

thu sang đất khách

*Chợt nghe tiếng ngỗng quê nào
Gió se se lạnh, trời cao mây vùn
Quanh co mấy nẻo đường trần
Mù xa biển Bắc, trắng ngàn mây Nam
Chiều không, nắng muộn ngày tàn
Cây khô lá rụng nghe vàng võ thu
Thuở trời đất cũ âm u
Chân quen nẻo thuộc tiễn đưa mộng hồn
Mai này hoa tuyết vào Đông
Một thời gian đợi, một không gian chờ.*

Thơ Hoàng Song Liêm

lên đường

*Khăn gói lên đường một sớm mai
Trời mây hun hút cánh chim bay
Bao giờ trở lại quê hương nhỉ?
Ngước mắt nhìn nhau, tóc đã phai!*

Thơ Hoàng Song Liêm

núi xa

***Nổi hờn sông núi chẳng nguôi ngoai
Gió vẫn từng đêm tiếng thổi dài
Bóng nguyệt thượng tuần treo trước cửa,
Hàng cây mờ tỏ ánh vàng phai.***

Thơ Hoàng Song Liêm

*
*Niềm vui chưa trọn cùng mây nước,
Trở giấc băng khuâng, sâu lại sâu
Biết đến bao giờ thu có nguyệt?
Cùng Em ngồi kể chuyện xưa sau.*

*
*Mai về, xin gửi hồn mây trắng
Nương bóng chiều hôm ấp núi xa.
Đất khách quê người sâu lũy thứ,
Còn nghe vọng khúc Hậu Đình Hoa.*

Thơ Hoàng Song Liêm

Khúc tương tư

*Chìm trong dòng mắt biếc
Mới biết mình tương tư
Hồn lạc cánh sao thưa
Mới hay lòng thương nhớ.*

*Áo xanh màu lá cỏ
Anh đốt lửa vàng thu
Tay gom lá rìng khô
Sáng bừng hang thạch nhũ.*

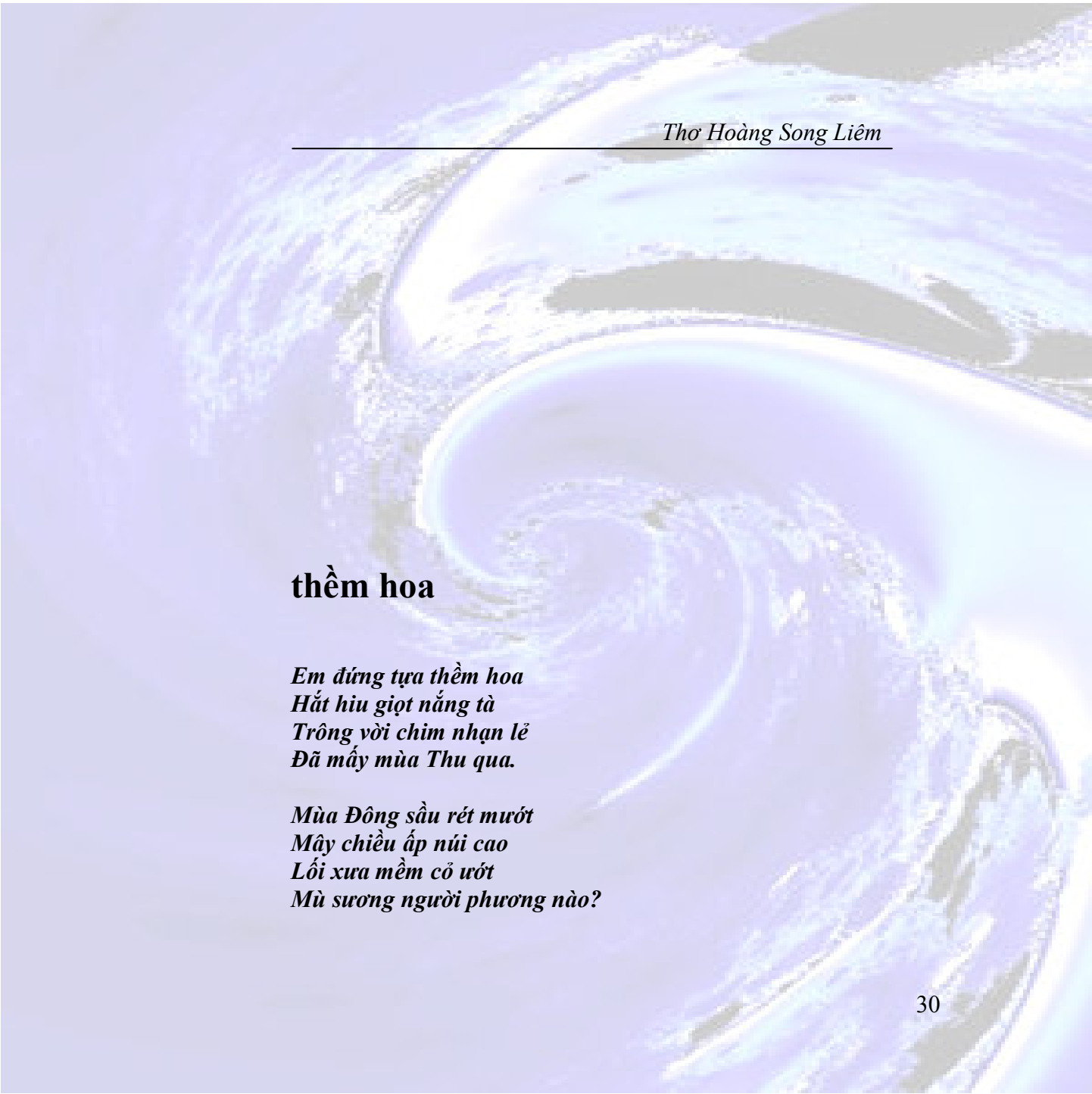

Thơ Hoàng Song Liêm

*Bỗng dưng ngàn cơn lũ
Từ đỉnh núi xưa về
Cuộc tình nghe đã cũ
Sao lòng còn ủ ê?*

*Hồn anh đầy khoảng trống
Thánh thót bài ca mưa
Em chìm trong khói mỏng
Bay lạc vào cơn mơ.*

*Mùi hương bờ tóc xõa
Lạnh cả chiều chẵn năm
Ta chon von đỉnh nhớ
Em khuất miền xa xăm*

Thơ Hoàng Song Liêm

thềm hoa

*Em đứng tựa thềm hoa
Hắt hiu giọt nắng tà
Trông vờ chim nhận lễ
Đã mấy mùa Thu qua.*

*Mùa Đông sâu rét mướt
Mây chiều áp núi cao
Lối xưa mềm cỏ ướt
Mù sương người phương nào?*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Đã bao chiều nắng quái
Đã mấy mùa Xuân qua
Người đi chưa trở lại
Tóc liễu buồn trắng xua.*

*Người đi trong gió thét
Người đi trong mưa gào
Người đi trong giá rét
Người về trong chiêm bao.*

*Đã bao mùa lửa khói
Bao mùa tên đạn bay
Thềm hoa ai ngóng đợi
Vó ngựa ngoài chân mây?*

Thơ Hoàng Song Liêm

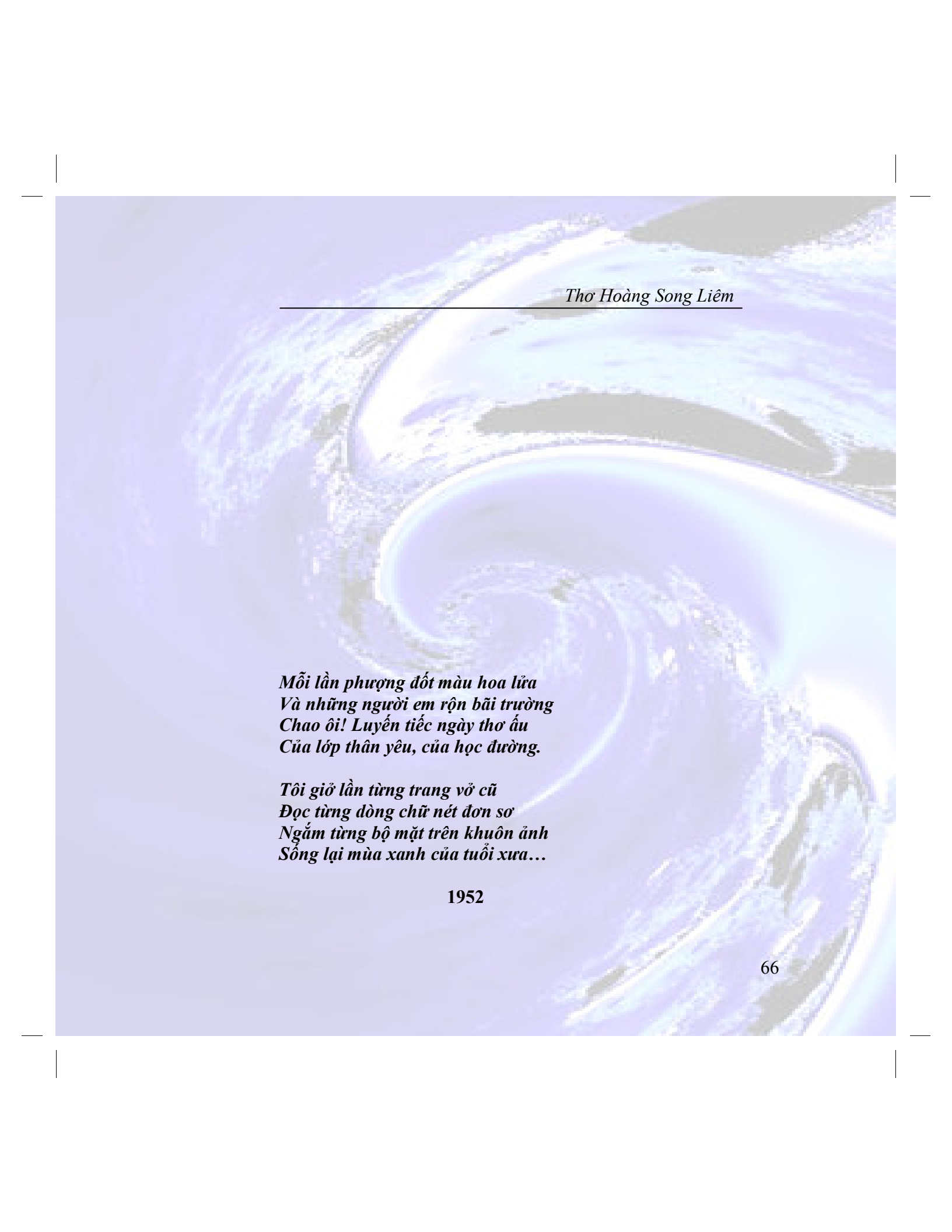
lưu lạc

*Ba mươi năm lưu lạc
Quê cũ đã mù tăm!
Chim bay về biển Bắc
Thăm thẳm mộng cảnh Nam
Ngoài song chiều đã tắt,
Hoài niệm xanh đã vàng,
Soi gương, người lạ mặt
Ngó sững ta bàng hoàng.
Tóc xưa giờ điểm bạc,
Nỗi xót tình ly tan.
Đêm dài, thân lữ khách
Quán trọ sầu mênh mang.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Ba mươi năm lưu lạc
Đất mẹ cách trùng khơi.
Đầy trời bông tuyết trắng
Lòng riêng những ngậm ngùi.
Từng mùa Thu lá chết,
Bày ve khan giọng đời
Chim bằng đôi cánh mới
Biển động sâu khôn nguôi!
Đành thôi tình lận đận
Thao thức mộng canh trường
Người xưa xa vạn dặm
Có xót lòng tha hương?*

Thơ Hoàng Song Liêm

sa mù

*Em trở lại con đường xưa
Lắng nghe hồn gạch vỡ
Tháng Sáu Sài Gòn mưa
Chưa bao giờ biết tạnh
Nỗi nhớ
Mỏng manh buồn
Trong tiếng hát lên đênh...*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Anh còn lại một mình
Ngẩn ngơ đường phố cũ
Hàng cây xưa buông tiếng thở dài
Đèn mờ, giương mắt đỏ
Đêm Sài Gòn, đêm hiu hắt gió
Vật vờ mỗi bước chân ai?*

*Tuổi sa mù, chưa phai nỗi nhớ
Ước mơ chim
Nương cánh vạc bay
Em trở lại giải bày bao thống khổ
Anh cô đơn
Cô rút cả hình hài
Em nào biết đêm anh thềm tự tử
Cắn chặt môi cho bầm thêm máu đỏ
Xác thân làm dã thú lạc rừng hoang*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Xào xạc lá, cành khô, tiếng cú
Em trở về gõ cửa hang sâu
Nghe mạch đất ru hồn thạch nhũ
Tiếng gấm vang, gào rú dội trên đầu.*

*Chợt tỉnh chiêm bao
Một đêm nào thức dậy
Anh đi tìm
Chẳng thấy bóng Em đâu?
Tìm ngắt sa mù
Một bàn tay chợt vẫy
Một bàn tay run rẩy mãi ngàn sau.*

Thơ Hoàng Song Liêm

men theo nỗi nhớ

*Men theo nỗi nhớ về nguồn
Đố Em tìm được nỗi buồn ta xưa...
Nỗi buồn ta vẫn đang đưa
Cánh chuồn bay giữa nắng trưa hạ vàng
Ta ngồi cuối mảnh vườn hoang,
Nghe trong hiu quạnh hồn tan giữa đời
Tuổi hồng giang cánh mù khơi,
Sầu treo đỉnh nhớ nghe lời biển ru.
Cây xưa lá chết từng mùa,
Thâm nghe cỏ mục hững hờ gọi tên.
Ta về nỗi xót thâm riêng
Bóng ta với bóng chiều nghiêng ngã dài.*

Thơ Hoàng Song Liêm

khúc trầm tư

*Giận chi người đời mắt trắng
Khi tình ta vẫn màu xanh;
Giận chi sóng gằm biển mặn
Vô thuyền giạt bến lênh đênh.*

*Dẫu hai bàn tay úp mặt
Sao che nước mắt riêng mình?
Xoè tay, lệ rơi lã chã
Từng hạt sầu đời kết tình!*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Ta ngồi xâu buồn thành chuỗi
Trên đầu một chiếc kim cô
Cớ sao em còn gạn hỏi?
Lời nào ta đáp vu vơ!*

*Ừ, đã lâu rồi, chẳng nói
Đừng hờn, Em gọi không thưa
Nghìn năm, biển còn tiếng dội
Từ xa, nẻo khuất mặt mù...*

*Mỗi lần ta thốt nên lời
Mấy vòng kim cô thít lại
Ta vốn hình dung cổ quái
Mặc tình người lấy làm vui!*

Thơ Hoàng Song Liêm

tình xưa

*Nghe như có tiếng chân bước vội
Có phải em về trên lối xưa?
Người em nhỏ mùa Thu Hà Nội
Bỗng hiện về từ một cõi thơ...*

*Từng tuổi dại một thời quá khứ
Nụ tình xanh anh hái trong mơ
Dáng e lệ em về qua cửa
Môi hồng đào mắt biếc đong đưa.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Thuở thơ sinh qua thời khói lửa
Người chia xa tình chẳng chia xa
Giờ tay hái một chùm trái khổ
Lòng bồi hồi xót tuổi xuân qua.*

*Anh trở lại con đường thuở nọ
(Ve xôn xao phượng đỏ sân trường)
Địu nhau dưới mưa phùn phố cũ
Tóc phai màu thương quá là thương.*

Thơ Hoàng Song Liêm

thoát thôi

*Thoát thôi tóc trắng, răng long
Tuổi xuân biêng biếc, mộng lòng bay đâu?
Dài thêm, cũng một cơn sầu
Mây đầu non đã nhuôm màu tà huy.
Cung mê níu một hồn mê
Chân xưa đã vắng, nẻo về tình không.
Quanh ta còn dấu bụi hồng
Ngẩn ngơ mây cọng cỏ bông tiền đưa.
Chợt nghe gió chướng chuyển mùa
Xôn xao kèn trống vỡ bờ tử sinh!
Thân xác lạnh gọi hồn linh,
Hai hàng nấn thắp long lanh giọt sầu.*

Thơ Hoàng Song Liêm

lại một tháng tư đen

Hăm chín năm dài một tháng Tư
Lòng ta vời vợi bóng quê xưa
Hồn ta vẫn một hồn ly khách
Biển Thái trông sông núi mịt mờ...

*Cuộc chiến đã đi qua
Lòng ta rền hậu chấn
Hỡi ơi! Trời biển rộng
Thăm thẳm núi sông ta*

*Lại một tháng Tư đen
Theo ta miền đất lạ
Rừng bao mùa thay lá
Sầu hóa đá trong tim.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Lại một tháng Tư đen
Hồn ta còn đau tấy
Phương trời xa khuất ấy
Đêm dài sầu mắt em...*

*Lại một tháng Tư đen
Ta ôm sầu viễn xứ
Bước chân mòn lữ thứ
Nỗi nhớ thuở nào quên?*

*Lại một tháng Tư đen
Mắt trông vời đất mẹ
Hơn phần tư thế kỷ
Quê cũ bóng xưa chìm*

*Lại một tháng Tư đen
Hỏi ai còn, ai mất?
Ta nghe lòng quặn thắt
Ngàn trùng dương nhớ thêm.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Lại một tháng Tư đen
Trải bao mùa Đông tuyết
Đã phai màu mắt biếc
Đôi bờ xa cách Em.*

*Lại một tháng Tư đen
Đường chiều thân lưu lạc
Tóc xanh giờ điểm bạc
Xa khuất bóng Em chìm.*

*Lại một tháng Tư đen
Quê người ta tạm trú
Bao giờ về cố thổ
Như máu chảy về tim ?*

*Cuộc chiến đã qua lâu
Lòng ta còn hậu chấn
Hỡi ơi! Trời biển rộng
Dằng dặc một cơn sầu.*

Thơ Hoàng Song Liêm

kỷ niệm đầu

*Năm tháng dần trôi
Dòng đời cuộn chảy
Nụ hôn đầu trên môi ngoan bóng cháy
Bụi tro tàn thành dĩ vãng xa xăm.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Anh hái nụ tầm xuân
Như mấy lần ngâm ngải
Em, suối tóc năm xưa còn thơm mùi hoa bưởi
Đã thành rừng nắng quái bông lau.
Kỷ niệm đầu
Thành cơn sầu bất tuyệt
Trong giấc miên đông anh hái chùm hoa tuyết
Và Em về trắng cõi chiêm bao!
Nước chảy chân cầu
Nổi đau hồn đá cuội
Trái tim khô - trái tim không có tuổi
Sương mù bay đỉnh núi chưa già
Em có nghe tim anh thềm tiếng gọi
Kỷ niệm đầu
Thành sợi hơi nửa đêm qua?*

Thơ Hoàng Song Liêm

tình mười năm

Yêu một khắc để mang sầu trọn kiếp
Tình mười năm còn lại mấy tờ thư...
Vũ Hoàng Chương

*Lung linh tình một thuở
Hắt hiu đong sầu đầy
Mười năm dài thương nhớ
Ngày tháng lạc như mây...*

*Tưởng như ngoài ngàn dặm
Nào hay tình thật gần
Tưởng như sâu biển thẳm
Nào hay nông giếng Xuân.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Chắt chiu từng kỷ niệm
Mơ vàng chuyện tóc tơ
Mộng đời qua thoáng chốc
Vương sầu bao ý thơ !*

*Thương môi chờ, mắt đợi
Tình mấy nhánh sông xa
Từ tìm ta vọng lại
Tiếng sầu tình năm xưa.*

*Trở lại thành phố cũ
Quần quanh đường Cổ Ngư
Tìm nhau trong nỗi nhớ
Nghe sóng dội đôi bờ*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Rượu nồng ta chưa nhấp
Hồn chết ngất men say
Hai mái đầu xanh bạc
Thiên thu trong hồn đây.*

*Nhớ xưa tình lận đận
Mùa học đã qua đi
Bắc, Nam xa vạn dặm
Đêm đêm trôi mộng về.*

*Mấy tờ thơ ngày cũ
Đời mấy nhánh sông chia
Thương ơi! cuộc tình lỡ
Dài thêm từng cơn mê...*

Thơ Hoàng Song Liêm

tổ quốc xa

*Đất khách vời trông Tổ quốc xa
Bên trời tóc trắng tuyết sương pha
Người đi khắc khoải niềm u uẩn
Tiếng cuộc sâu đưa nỗi nhớ nhà!*

Thơ Hoàng Song Liêm

chiều sơn thôn

*Mây vẫn bay trên đầu núi cũ
Chiều âm vang mấy điệu khèn xa.
Bản làng hiu hắt trong sương lạnh,
Sợi khói bay vương mấy nếp nhà.*

*Thấp thoáng cây xanh, mờ bụi đỏ
Áo chàm sơn nữ lối quanh co,
Lá rừng che khuất vàng trăng tỏ?
Đá dựng nghìn năm vách núi xưa.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Nắng tắt non doài đêm biển mực
Sao trời lấp lánh, cạp gằm vang
Đâu đây suối hát lời ma nữ,
Vực thẳm còn tru ngọn gió ngàn.*

*Lửa bập bùng reo, đốt xác ngày
Tiếng công mê đắm rượu cần say
Hồn ta bỗng nhập làm ma xó,
Ai đêm giùm ta tuổi đá này?*

*Trường Sơn rình thẳm dấu chưa mờ
Gai sắc chân mòn, tóc bạc phơ
Lối cũ vẫn hai triền giốc ngược
Ôm gùi, ai đứng khóc ngu ngờ!*

Pleiku 1965

The background of the page is an aerial photograph of a coastal region. It features a large, light-colored bay or estuary with a river delta system. The land is green, and the water is a pale blue. The overall scene is captured from a high angle, showing the intricate patterns of the water and the surrounding terrain.

Thơ Hoàng Song Liêm

màu xanh

*Trời xanh xanh, đất cũng xanh xanh
Cùng với non sông một chút tình:
Ai khéo tạc hình trên đỉnh núi?
Nhập hồn tượng đá quý thần kinh!*

*

*Trời xanh xanh, biển cũng xanh xanh
Đỉnh núi che nghiêng bóng cổ thành;
Phần phật cờ bay mùi khói tỏa,
Nghe rền trống trận thuở đao binh.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*

*Trời xanh xanh, nước cũng xanh xanh
Tráng chí, hùng tâm mộng chẳng lành
Sông cũ đôi bờ non nước cạn
Sử vàng còn lại mấy đêm thanh.*

*

*Rừng xanh xanh, cổ miếu rêu xanh
Ta với riêng ta nổi bất bình
Tuổi trẻ qua rồi, râu tóc bạc
Biển xa nghe cá quẫy đuôi kinh.*

*

*Đời xanh xanh, cỏ cũng xanh xanh
Còn với non sông một chút tình
Mây trắng qua đời, chiều lũng thấp
Sương mờ ai thấp lửa lân tinh?*

Thơ Hoàng Song Liêm

lao đao

*Từ Em xẻ gỏi trao người,
Anh về dỗ giấc mộng đời lao đao
Đêm dài nát cả chiêm bao,
Ngày Thu ngắt lại cũng nhàu tâm tư.
Cuộc tình đã chết rồi ư?
Bài thơ vội viết, hững hờ gửi ai?
Phòng riêng cửa đóng, then cài
Vàng trăng chéch bóng non đoài ngần ngợ.*

*Về qua lối cũ đường trưa
Mòn con mắt đợi người xưa chẳng còn!*

Thơ Hoàng Song Liêm

hẹn

*Mai này... hẹn sẽ về thăm
Ô hay, sao vẫn ruột tằm rối tơ?
Biển đông vẫn cách đôi bờ
Chân mây đã khuất lối xưa mịt mù
Hạ buồn tóc điểm sương thu
Đâu non đá dựng bốn mùa miên đông
Mai này... biết có về không
Đàn mê chợt rớt tiếng đồng lạnh tanh
Mộng thềm, gối mộng chông chênh
Chân ai bước mỗi nẻo xanh, mai về...*

Thơ Hoàng Song Liêm

như con nước lũ quanh ta

*Như con lũ cuốn trôi cành củi mục
Anh còn gì trong nỗi nhớ riêng tư?
Đời chẳng phải đâu Em, thuần hạnh phúc
Tình lênh đênh theo sóng giạt xa bờ.*

*

*Anh tí tắp trôi theo dòng nước lũ
Em xa vời lãng đãng cuối chân mây
Tình đã chết tro vơ sâu núi cũ
Chiều hoang vu thăm thẳm cõi lưu đày.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*

*Mặt nhìn mặt như người đứng nước lã
Xa nhau rồi không cả chút băng khuâng
Con lũ ấy cứ xuôi về biển lạ
Anh và Em thoáng chốc đã mù tăm.*

*

*Nạn hồng thủy từ mấy ngàn năm trước
Đợt sóng thần chôn lấp tuổi vàng thau
Trong đá cũ vẫn còn nguyên chất ngọc
Em còn gì nổi nhớ thuở xưa, sau?*

*

*Ngày và tháng trôi như dòng nước lạnh
Tuổi xuân mòn như tuổi đá xanh rêu
Ta chơi với giữa hai bờ vực thẳm
Giữa muôn chiều thẳng thốt tiếng ta kêu.*

An aerial photograph of a coastal region, showing a winding road that follows the curve of a bay or inlet. The water is a deep blue, and the land is a mix of green and brown, suggesting a mix of vegetation and possibly some urban or developed areas. The overall scene is serene and scenic.

Thơ Hoàng Song Liêm

**thấp nén hương lòng
cho Giang Hữu Tuyên**

*Thôi thế là xong một kiếp người
Từ nay khép lại chuyện buồn vui...
Nhưng nơi thường tới, không còn tới
Sao vẫn ngân vang giọng nói cười?*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Biết bao hoài bão thuở nào nguôi?
Cố hương chìm khuất xa ngàn dặm
Đất khách nường thân quá nửa đời!*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Thôi thế là xong một kiếp người
Trường văn trận bút, trả sân chơi...
“Chiều mưa bỏ báo” không về nữa
Trái mật, phơi gan sắc vẫn tươi.*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Lợi, danh trần thế áng mây trôi
Buông thân xác lạnh, hồn thanh thản
Bè bạn gần xa dầu ngậm ngùi!*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Xuân ngoài năm chục trắng tay xuôi
Tình đời ấm lạnh xin đa tạ
Bút đã khô rồi, lệ cũng vui!*

Virginia, 11/2004

Thơ Hoàng Song Liêm

hoài vọng

*Lửa của lòng ta nay đã tắt
Thôi nhắc làm chi những lúc xưa
Những chiều mơ mộng rồi hoài vọng
Mà bóng thời gian đã xóa mờ.*

Thơ Hoàng Song Liêm

quyển vở kỷ niệm

Cho tôi trở ngược dòng năm tháng
Với những ngày xanh của tuổi xưa.

*Ngày nhỏ tôi dành riêng vở quý
Nâng niu giấy trắng vẽ hình hoa
Bìa xanh xanh thấm màu hy vọng
Khép nép đôi bìa, sát gáy da.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Mỗi kỳ sắp rộן tàn niên học
Tôi chuyên đưa tay các bạn bè
Viết một vài dòng làm kỷ niệm
Những ngày chung sống mái trường quê.*

*Những cảm tình chân thành mật thiết
Duyên trãi đôi lứa cũng si mê
Ngày cuối cùng trao nhau tặng vật
Ôm nhau rung rức khóc chia ly.*

*Cô bạn hiền đôi mắt đắm mơ
Lựa vắn gò điệu ghép thành thơ
Đã cười rồi hẹn ngày xa cách
Sẽ gặp nhau bằng những cánh thư.*

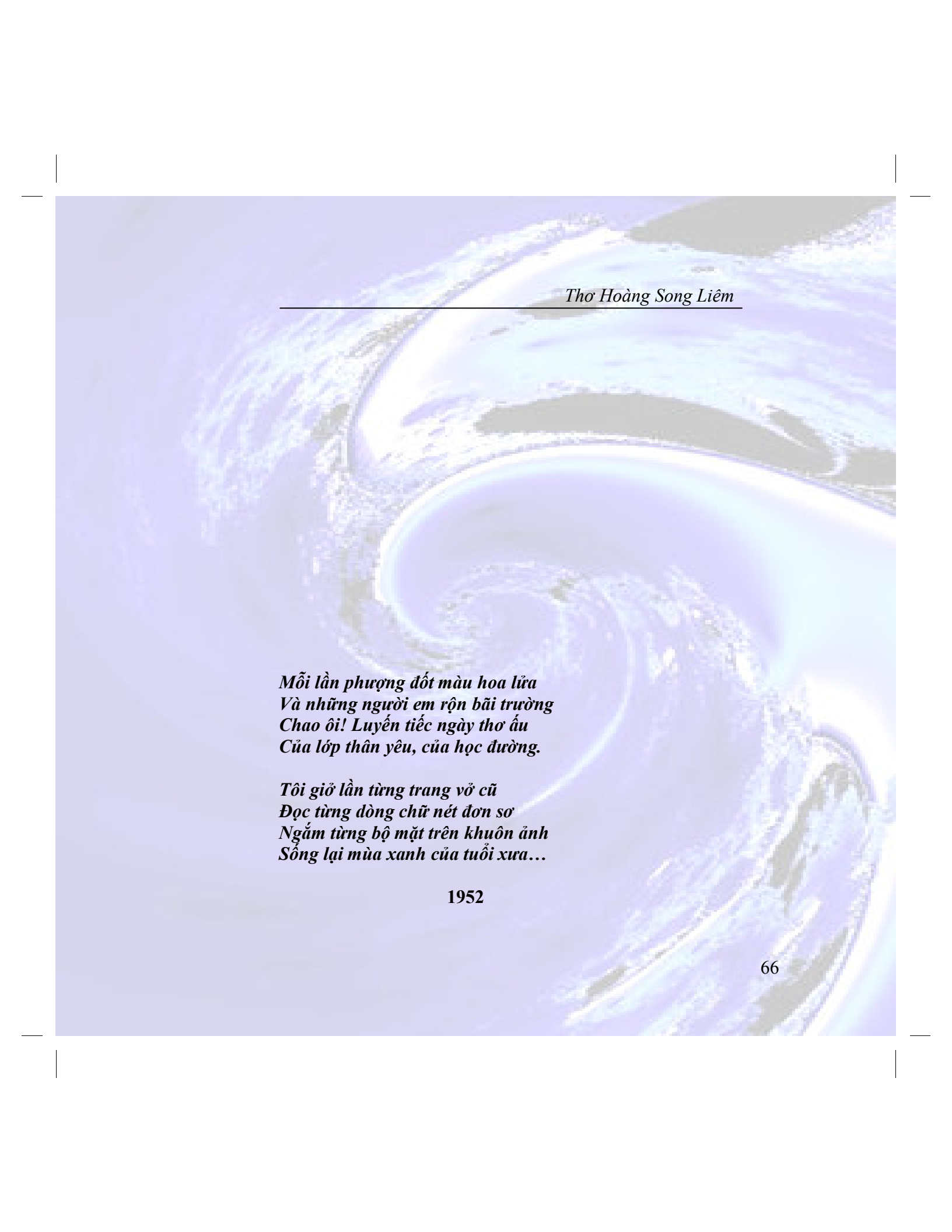

Thơ Hoàng Song Liêm

*Bao nhiêu nét chữ mềm thon dáng
Nấn nót như trang vở bắt đầu
Bao nhiêu nét vẽ hình hoa bướm
Quanh những tên người viết quần nhau.*

*Bao nhiêu chữ ký hàm đôi nghĩa
Mỗi năm học một cuộc chia xa
Hình ảnh bạn bè trong ký ức
Còn ghi kỷ niệm chẳng phai nhòa.*

*Nay nhập trường to học lớp đời
Trạnh niềm quá vãng nhớ xa xôi
Những chiều cắp sách tung tăng chạy
Khắp ngã đường vang rộn tiếng cười.*

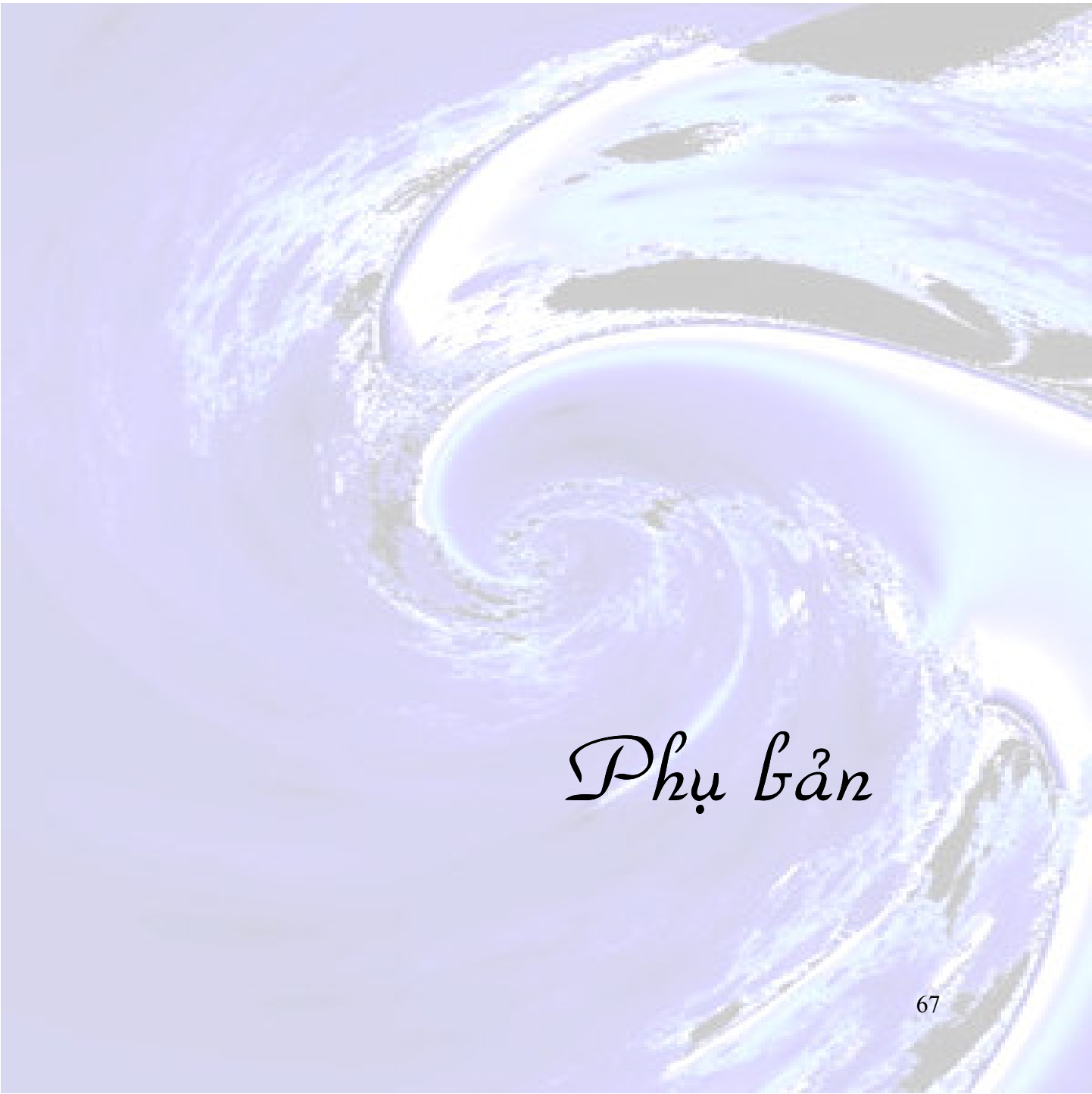

Thơ Hoàng Song Liêm

*Mỗi lần phượng đốt màu hoa lửa
Và những người em rộn bãi trường
Chao ôi! Luyện tiếc ngày thơ ấu
Của lớp thân yêu, của học đường.*

*Tôi giờ lần từng trang vở cũ
Đọc từng dòng chữ nét đơn sơ
Ngắm từng bộ mặt trên khuôn ảnh
Sống lại mùa xanh của tuổi xưa...*

1952

Phụ Bản

Thơ Hoàng Song Liêm

rồi ngày tháng qua đi

*Rồi ngày và tháng cũng qua đi như chưa một lần có mặt
Anh còn gì trong nắm tay xuôi?
Tuổi và năm cũng trôi về neo khuất
Nỗi nhớ trong Em rồi cũng phai phôi.*

*Mặt trời chiều nay vẫn đây
Hỏi thăm bóng cũ ta đâu?
Vầng nguyệt đêm nay vẫn vậy
Còn không hai bóng chung đâu?*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Ngày và tháng cũng qua đi như chưa bao giờ có thật
Hăm bốn giờ qua có nghĩa gì chẳng?
Giây và phút cũng theo nhau đuổi bắt
Đông sẽ tàn và Xuân lại sang Xuân.*

*Mùa Thu chết trên lưng chừng núi
Nắng Hạ vàng dưới lưng sâu kia
Biển thét sóng, nghìn năm tiếng dội
Đá trơ gan tuế nguyệt xanh rì...*

*Tình cũng vậy, cũng đi vào quá khứ
Ngày lên đèn và tháng cũng lên đèn.
Kỷ niệm cũ sẽ chôn vùi đáy mộ
Em chưa về cỏ dại vẫn vây quanh.*

*Ôm hữu hạn ta xuôi miền ảo tưởng
Ngẩn ngơ tìm, tìm mãi, ngẩn ngơ thôi.
Ta hiện diện nào hay vô sắc tướng
Mây chiều bay, chìm nổi cuối chân trời.*

Phụ bản 1:
Quýdenver

Rời ngày tháng qua đi

1
Thơ: Hoàng Song Liêm
Nhạc: Quýdenver

A

Rời ngày và tháng cũng qua đi như chưa một lần có mặt.
Anh còn gì trong nắm tay xuôi. Tuổi và năm cũng trôi về neo khuất. Nổi
nhỏ trong Em rời cũng phai phôi. *ff* Mặt trời chiều nay vẫn
đáy. Hỏi thăm bóng cũ ta đâu. Vầng Nguyệt đêm nay vẫn
vây. Còn không hai bóng chung đầu. *pp* Tình cũng
vây cũng đi vào quá khứ. Ngày lênh đênh và tháng cũng lênh đênh. Kỷ niệm
xưa sẽ chôn vùi đáy mộ. Em chưa về có đại vẫn vây quanh.

Rồi ngày và tháng cũng qua đi như chưa bao giờ có thật.
 Hăm bốn giờ có nghĩa gì chăng. Giây và phút cũng theo nhau đuổi bắt.
 Đông sẽ tàn và Xuân lại sang Xuân. *ff* Mùa Thu chết trên lưng chừng
 núi. Nắng Hạ vàng dưới lưng sâu kia. Biển thét sóng nghìn năm tiếng
 dội. *pp* Đá trơ gan tuế nguyệt xanh rì. Ôm hữu
 hạn ta xuôi miền ảo tưởng. Ngấn ngơ tìm, tìm mãi ngấn ngơ thối. Ta hiện
 diện nào hay vô sắc tưởng. Mây chiều nay chìm nổi cuối chân trời.

Thơ Hoàng Song Liêm

tạ tình em

*Cám ơn em đã đến trong đời
Chia sẻ cùng tôi nỗi ngọt bùi
Từ thuở hàn vi sồn áo vải
Đến bây giờ tóc điểm sương phơi.*

*Năm chục năm bao ngày lận đận?
Thế thời rời đổi vẫn bên nhau
Biển dâu vẫn một niềm son sắt
Chung một tình sâu, một nghĩa sâu.*

Thơ Hoàng Song Liêm

*Hăm tám năm dài nương đất khách
Xót bao nước mắt, giọt mồ hôi
Trước sau vẫn một lòng chung thủy
Má ấp, vai kề bước sánh đôi.*

*Thầm cảm ơn Trời, tuổi bảy mươi
Mừng em yêu dấu mộng đêm cười
Vợ chồng hòa thuận, vui con cháu
Thơ tạ tình em - hạnh phúc tôi.*

Phụ bản 2:
Phạm Tuấn

Ta Tình Em

1

Thơ: Hoàng Song Liêm
Nhạc: Phạm Tuấn

Ballad D

A

F#m D

D D F#m

D Rall D D D D D7

Cám ơn em đã đến trong đời. Chia sẻ cùng

Ddim7 F#m B7 Em

tôi nỗi ngọt bùi. Từ thuở hàn vi sớm ao vải Đến bây giờ

A7 3 A7 B7

tóc điểm sương phai... Năm chục năm bao ngày nhọc

Em Gm D D

nhàn. Thời thế đời đổi vẫn ở bên nhau... Cám ơn em đã đến trong

D D7 G F#m B7
 đời. Chia sẻ cùng tôi nỗi ngọt bùi. Từ thuở hàn vi sờn áo
 Em A7 D
 vải. Đến bây giờ tóc điểm sương phai... Đàng đẵng năm
 Bb D Em D
 dài nương đất khách. Xót bao nước mắt giọt mồ hôi. Trước sau vẫn
 G D A7 D
 một lòng thủy chung. Áp má vai kẻ bước sánh đôi. Thắm cảm ơn
 D D G Ddim7 D
 Trời tuổi bảy mươi. Mừng em yêu dấu mộng đêm cười. Đôi ta hòa
 Em A7 A A Rall D
 thuận vui con cháu. Thơ tạ tình em hạnh phúc tôi!..

Hoàng Song Liêm

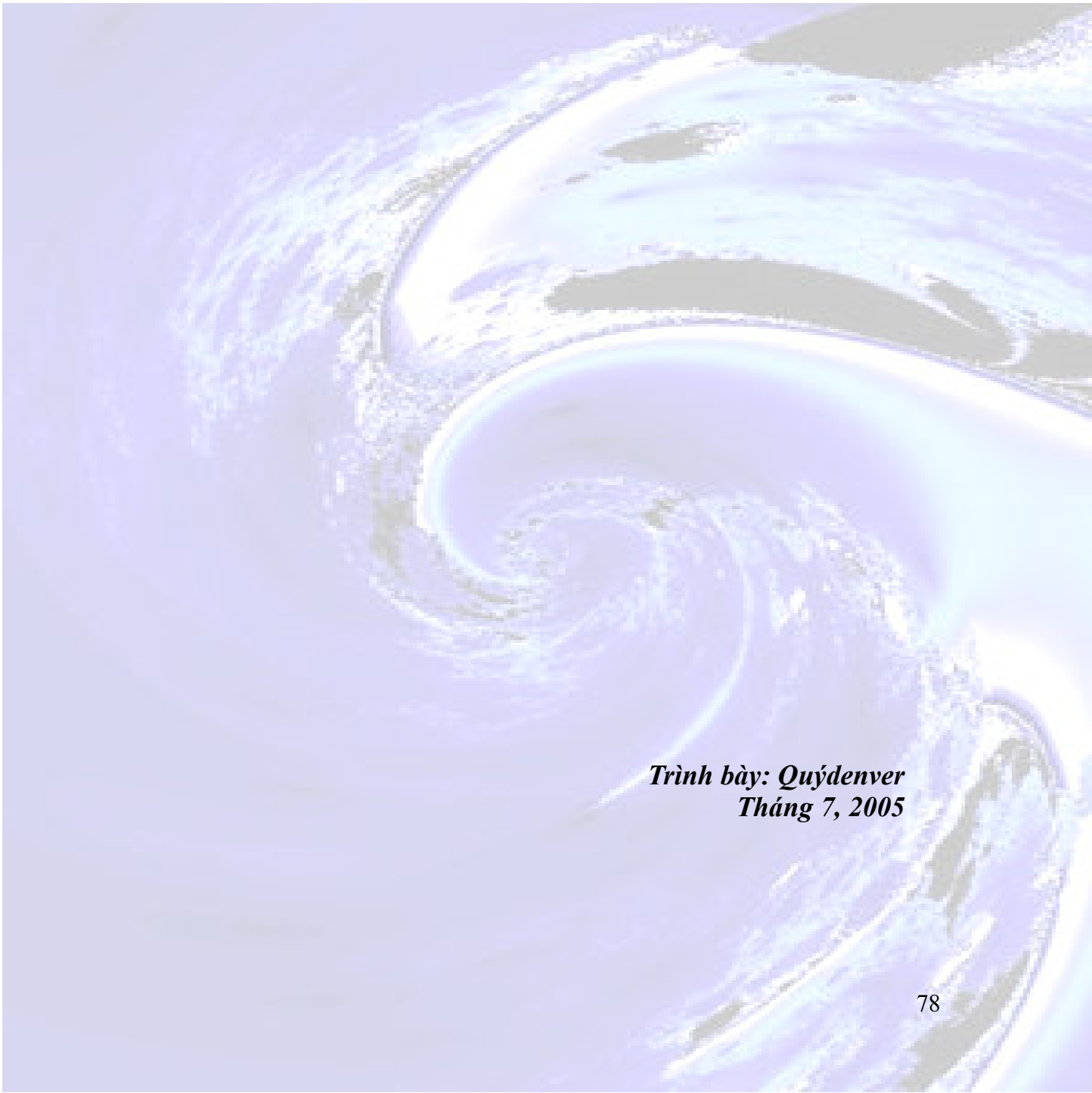
Xứ lạ	04
Chơi vơi	06
Nửa vời	08
Hà Nội đêm già từ	09
Đôi mắt	12
Hội hoa đăng	14
Cô độc	16
Em xa	18
Nhớ nhà trăng tỏ	19
Viết cho em	20
Rót mật	22
Thu sang đất khách	24
Lên đường	25
Núi xa	26
Khúc tương tư	28

Thềm hoa	30
Lưu lai	32
Sa mù	34
Men theo nỗi nhớ	37
Khúc trầm tư	38
Tình xưa	40
Thoắt thôi	42
Lại moat tháng tư đen	43
Kỷ niệm đầ	46
Tình mười năm	48
Tổ quốc xa	51
Chiều sơn thôn	52
Màu xanh	54
Lao đao	56
Hẹn	57
Như con nước lũ quanh ta	58
Thắp nén hương long cho Giang Hữu Tuyên	60
Hoài vọng	61
Quyển vở kỷ niệm	62

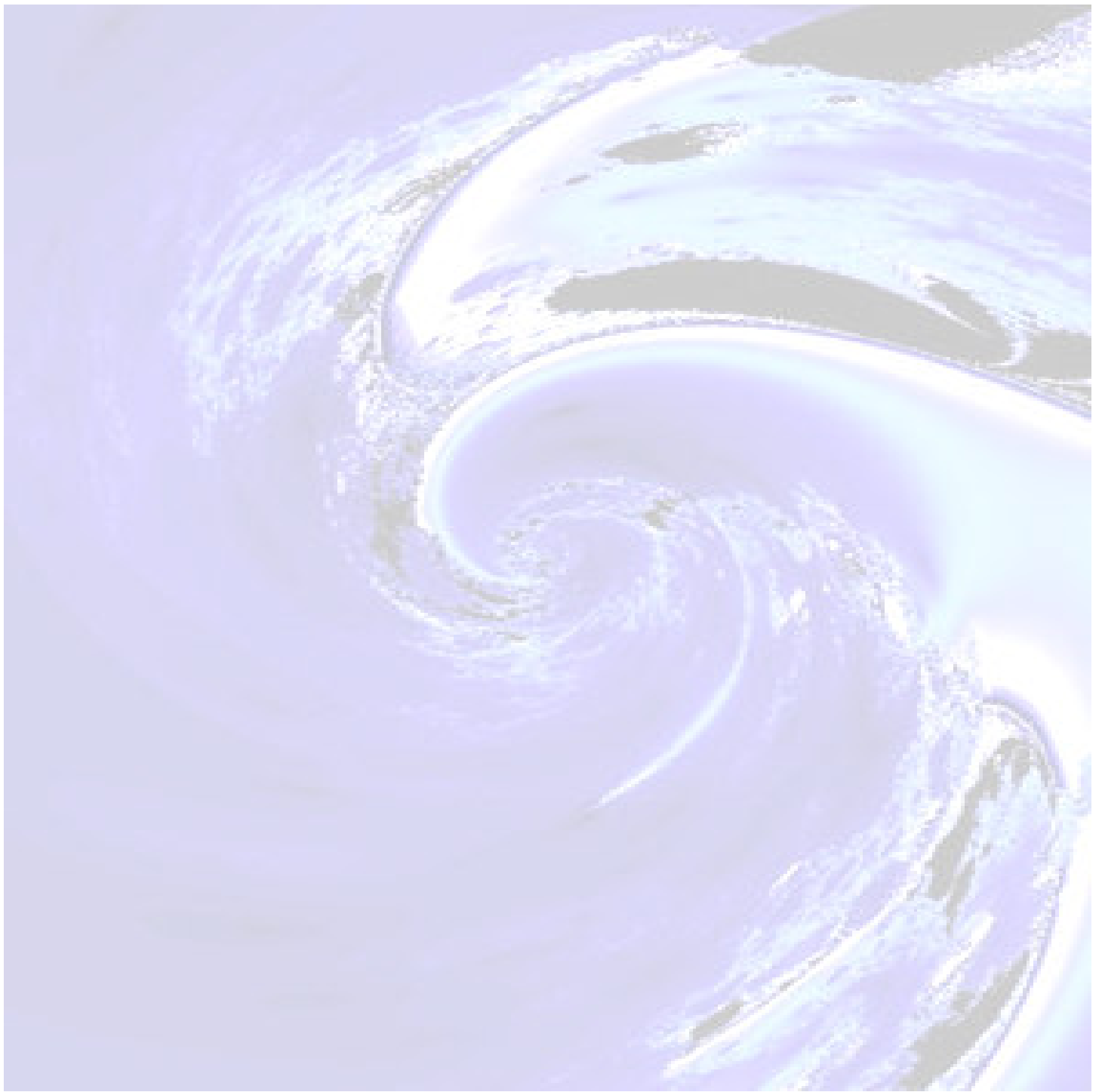
Phụ bản

Phụ bản 1: Quýdenver (phổ nhạc “Rời ngày tháng qua đi”) 64

Phụ bản 2: Phạm Tuấn (phổ nhạc “Tạ tình em”) 68

Trình bày: Quýdenver
Tháng 7, 2005

*Hoàng Song Liêm sinh năm 1934 tại Hà Nam.
Đã cộng tác với các báo Tia Sáng, Hồ Gươm v.v...
ở Hà Nội vào những năm 1949, 1950.
Chủ bút Chiều bóng tuần báo, Hà Nội 1951.*

Đã in:

*Thơ Hoàng Song Liêm - Nghiêm Huy Giao,
Kỳ-Sơn xuất bản tại Hà Nội năm 1952.
Thơ Hoàng Song Liêm, nhà Xuất bản Văn Nghệ,
Hà Nội năm 2004.*